

Đoạn kết...

Tác Giả: Phạm Thu Hiền/danchimviet.com
Thứ Bảy, 09 Tháng 1 Năm 2010 15:58

Và ch đi, anh và các con l u luy n theo ch ra t n sân bay...

Hình minh h a

Tr c ngày ch đi, anh không kh i bản khoăn dao đ ng, v ng ch anh v t v h n đã đành, các con thi u m cũng ng ngác nh ngôi nhà t c mái. V ng đ i nh anh li u có thay th đ c đôi cánh tình yêu p nh m gà p đàn con không? Sau t t c n i lo th ng tr c y còn m t câu h i nh c bu t tìm anh, 5 năm là bao nhiêu ngày? Gi i l m 3 năm ch đ c m t l n v phép, làm sao anh ch u đ ng cho n i? Còn ch , gi a n i x ng i xa l , ba b b n bên tr ng v ng... Cái tu i "canh cô" c a ch li u có ch u đ ng n i không hay l i... x y đàn tan ghé ??? Cu i cùng anh quy t đ nh:

- l i thôi em , v ch ng no đ ói có nhau... Theo anh, đ ng ti n không thay th n i h nh phúc d u em. Kh i gia đình giàu "n t đ đ vách" ra mà ch ng m t qu , v m t qu riêng. Con thì đùn đ y cho nhau nuôi, r i ăn mi ng tr mi ng nhau... chán m đ i.

- Ôi già! chò thò dài, nhìn gồ ng mọt mọt ngồ phồ phồ cồ a anh mà thồ ng đờn xót ruồ t: - Cũng là nồ c cùng anh . Ra đi là đờ "ích nồ c, lồ i nhà". 15 năm theo đời công viồ c rồ i, quồ thồ i gian mồ i ngày mồ i rút ngồ n, con cái mồ i ngày mồ i lồ n, nào tiồ n hồ c, tiồ n ăn, mua sồ m mà sồ lồ ng thồ ng, tích luồ cồ teo tốp nhồ miồ ng da lồ a cồ a Ban Zắc trong vồ kồ ch "Tồ n trò đờ i" y... Tồ ngày con Hoà lên cồ p III, em chồ hồ c cách tiêu tiồ n sao cho đờ ng tiồ n ít lồ t qua kồ ngón tay nhồ t mà đầu có đờ c, nồ u hồ c đờ c nghồ thuồ t "bóp cồ chày ra nồ c" thì em cũng hồ c ... Đờ ng này, thôi đờ em đi, chồ nói trong dòng nồ c mọt, nhồ ng giồ ng vồ n cồ nén đờ khồ i bồ t ra tiồ ng khóc: Vồ i lồ i đoàn cồ a cồ xí nghiồ p đi nhồ ng hồ n 20 đờ a con gái, ngồ i nồ bồ o ban, đờ mọt đờ n ngồ i kia... lo gì. Em chồ sồ đờ ng tiồ n không thay thồ nồ i hồ nh phúc thồ t nhồ ng không có tiồ n cũng không làm nên hồ nh phúc anh .

Và chồ đi, anh và các con lồ u luyồ n theo chồ ra tồ n sân bay... Khuôn mọt chồ nhồ nhồ t nồ c, va li chồ a đờ y 20kg mà nồ ng trĩu cánh tay... Nhìn cái dáng liêu xiêu cồ a anh bên hai đờ a con ngầy thồ đồ cồ i, đồ mồ u, chồ chồ muồ n xé tan tồ t cồ, vồ t bồ tồ t cồ đờ lao vào vòng tay anh, xoè đôi cánh tình yêu nhồ đôi cánh gà mồ pồ hai đờ a con khồ i mồ i nồ ng, mồ a, giống bão cồ a cuồ c đờ i. Không có chồ chúng sồ ra sao? Cuồ c sồ ng trồ c mọt vồ n đờ y cảm đờ .

Thồ i gian đờ u chồ đi, anh và hai con liên tiồ p nhồ n đờ c thồ, mọt tác phồ m nhồ tồ ng non cao ngồ t, 12 tồ chi chít nhồ ng ý thồ, và anh đáp lồ i đờ y yêu thồ ng cuồ n quýt tồ ng nhồ nhồ ng ngày đờ u mồ i cồ i. 5 tháng, 7 tháng rồ i tồ t, trong lúc các gia đình bồ n bè chồ chồ pồ nh, gồ i nhồ ng bồ cồ nh chẳng đờn kồ t hoa rồ c rồ, cồ ng li, chúc phúc, cồ c chén đờ y bàn thì chồ bồ m máy tồ đờ ng chồ pồ nh mình ngồ i ôm hai tay hai con búp bê, chồ ng trồ chiồ c gồ i, khuôn mọt buồ n thiu, đờ ng sau đờ : Nhồ anh và các con quá mà chồ ng biồ t làm thồ nào???

Rồ i hàng hồ gồ i vồ liên tồ c, cuồ c sồ ng gia đình thay đờ i hồ n, cồ anh cồ chồ cùng đờ n nồ i nhồ vào công viồ c... chồ vồ n đờ ng viên anh, ví mình nhồ cánh cồ bay ngồ c trong giông bão, vì gánh nồ ng gia đình mà phồ i vồ t vồ lồ n hồ iồ xồ ngồ i đờ gánh gồ o nuôi con. Cồ tuồ n 7 ngày thì 6 ngày nhồ vồ tồ m gia đình, lồ ng lồ cồ t tiồ ng khóc nồ non đờ ngày hôm sau lồ i chai sồ n, sồ t son hồ n lao vào công viồ c.

Ngồ i bồ n cùng phòng vồ i chồ bồ đánh gồ c đờ u tiên... mồ i đờ u còn e dề nồ sồ, gồ p gồ lén lút theo kiồ u ngồ i á đông, sau mồ i ngày mọt công khai hồ n. Nhiồ u lồ n chồ và ngồ i bồ n cùng phòng phồ i nhồ m mọt làm ngồ ôm chần chiồ u đi ngồ phòng bên cho anh chồ có chồ cồ i đờ a tâm sồ ... rồ i nồ i cô đờ n tồ ng ngày tồ ng giồ kéo đờ n, nồ m ngồ a lồ nh bồ ng, nồ m sồ p lồ i lồ nh lồ ng, ngồ i lúc nào cũng chuồ nh choáng nhồ thồ mọt trồ ng lồ ng, trong khi buôn bán thua thiồ t vì cồ nh "liồ u yồ u đào tồ" không biồ t tồ a vào đâu mà gom hàng kồ t mồ i? Đờ thồ cô bồ n cùng phòng lồ i rồ tai: Rồ lồ ngồ c chúng mày, đây có còn là xồ mình đâu mà ngồ i ôm cồ nồ n tồ ng đờ o đờ c truyồ n thồ ng mồ y ngàn năm trong ngồ i nhồ thồ, rồ bồ t đi cho nhồ nồ còn làm ăn, buôn bán nuôi chồ ng nuôi con, bao giồ vồ nhà hầy tính.

Mã a d m ng m lâu, ngày m t ngày hai b nó cùng ông ch ng h không hôn thú ch đ ng co kéo, d t m i gi i thi u h t ng i này đ n ng i khác, ch đành m c k . Thay vì x u h , m c c m, l c đ u qu y qu y, vắc chặn màn đi s tán, ch li u i tr n tr c m t mình gi a 3 c p v ch ng h trên ba chi c gi ng trong phòng ch mong nh ng đi u s đ n v i mình.

Nh ng lá th th a đ n và l i l m i ngày l i b t m n n ng đi, dù hàng g i v v n đ u đ n liên t c, anh b t đ u linh c m th y d u hi u b t an trong t m c a mình, nh ng vì đi u ki n cách tr đành l c b t tòng tâm... Cu i cùng ngày ngh phép c a ch đã đ n, ba b con anh l i h i h p náo n c nh bu i đ u ra sân bay đón ch và không th không nh n th y s ng ng ngừng trong m i l i nói thái đ c ch c a ch , cũng gi ng ba cô b n cùng phòng, ch không v m t mình mà đi b ng chân anh ta, ng i đàn ông hào hoa đã thay th vai trò làm ch ng ch su t hai năm qua.

"Có m i n i cũ", ch b ng s cái mùi m hôi tr n l n v thu c ào, thu c lá c a ch ng, s cái t m thân g y gu c và v ng trán ch m nh ng v t nhấ sâu và dài c a anh, vì m u sinh, kinh t ch ph i ra đi và đã tìm đ c s bù đ p c a s ph n mình vào cái lúc tuy t v ng cô đ n nh t. Gi a n i x ng i l nh l o, không ch ng, con ng i thân, h hàng, không b nh ng nhu c u c a cu c s ng câu thúc ám nh, càng không b l thu c b i bao quan ni m cũ k l i th i, h đã s ng nh ng ngày tràn tr h nh phúc, buông th mình trong làn sóng đam mê tình d c, khát khao cháy b ng... Gi bu c ph i tr v , đ i đi n v i s th c tr n tr i bên ông ch ng già nua c l v i m t nhóm h nho và nhóm tây h c trong đ u, ch đâm chán, ch vì hai con và chút tình c m, đ o lý mà nén lòng ch u đ ng, trong khi con tim v t qua khuôn kh c a ngôi nhà, đ p nh ng nh p đ p r o r c nóng h i bên ng i tình xa.

S th m c a ch khi n anh d dàng nh n ra, anh hi u trái tim anh gi đã tr nên l i nh p bên ch , r ng cái c u d i y m ngày x a ch t ng b c cho anh sang, gi ng i khác đã đi, n u anh c c tình thì k t c c không khác gì câu chuy n c c a Léc Môn Tôp: "Hai con dê cùng đi chung m t cái c u, dê tr ng đi đ ng này l i, dê đen đi đ ng kia sang, dê tr ng c y mình là ng i sang tr c nên b o: "Tránh ra cho tao đi"! Dê đen bi t mình có l i th h n h n v hình th , t m vóc, s c đ p nên cũng b o: "Tránh ra cho tao đi". C hai ch ng ai ch u nh ng ai, chúng húc nhau và lăn tòm xu ng su i".

Trái tim đ p nh ng đi u vô lý th , ch v n v n 5 năm tr i anh đã đ ng th chềnh vênh, l nh p. Có mu n sang cũng ch ng b c n i c u, trái tim ch ch ng nh ng đã làm đau l ng ng c c a anh còn tìm đ m i lý do đ th , thoái thác. Sau c tháng tr i không ng , anh đành quy t đ nh đ trái tim l ng l ... lên đ ng v h u, nh ng c u cho ng i kia b c ti p.

Ngày ch đi, anh l ng l thu x p m i th qu n áo, thu c men cho ch , và âm th m chìa ra tr c m t ch m t gi y do anh ch đ ng vi t, ch nh n t đ n ly hôn trong tay anh mà l ng đi, mãi sau m i th t đ c m t câu: Em không ng anh cao th ng và chu đáo đ n th , đã bi t h t m i

chuyện, không những bạn qua còn giúp em hoàn thành mọi thủ tục pháp lý.

Anh ơi, những nỗi buồn bã hiện ngang vầng trán:

- Anh biết có chuyện cũng không thể biết chuyện gì thành xôi đỗ, thôi coi như anh gửi phóng cho em, cũng may mà hai đứa đã lớn, không còn phải ràng buộc như xưa. Người Trung quốc nói: "Vợ chồng ví như hai chiếc áo mà những đứa con là hàng khuy áo". Nếu tình duyên hai chiếc áo ra thì số phận những đứa con sẽ ra sao? Nếu là thời điểm 10 năm trước, chắc anh sẽ níu vạt áo kia lấy, dù chuyện gì xảy ra cũng là đổ vào đây trách nhiệm và nghĩa vụ của người làm mẹ, những bận rộn các con đã lớn, dù hai chiếc áo có bung nhau ra thì hàng khuy áo cũng không thể lẫn xuống sông, xuống suối hay là đứt gãy rời rãnh rứt của. Em mãi là mẹ của hai con vì anh biết tình máu thịt trong em vẫn đầy, không ai có thể thay thế vai trò làm mẹ cho các con được, chỉ còn tình vợ chồng là lớn, vất vả, vất vả, so le, cũn cũn. Anh quyết định gửi phóng cho em... Nếu có gì trở lại, đừng về phía người ta, hãy tin vẫn có một người chờ em nơi bến cũ.

Chẳng ngẫm nghĩ khóc, những giọt nước mắt tiếc nuối, xót thương, ân hận, những giọt đã muộn rồi, sau cánh cửa hôn nhân này là một người tình mới, một chân trời mới mở ra, bao la, sôi động. Càng ngẫm càng thấy anh nói đúng: Không có tiền thì không làm nên hạnh phúc, song nếu có tiền mà không biết gìn giữ, gây dựng thì số giàu có cũng không thể thay thế hạnh phúc... Phải chi ngày này chuyện nghèo đói thì đừng đừng mà phải biết biến ra đi? Học được tìm số an ủi bù đắp của số phận mình như những cô bé cùng phòng đừng bận rộn phải bận tâm, ân hận tràn đầy. Ra đi cũng dễ mà lại không xong ???